

ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ НА ЗАНЯТТЯХ З «УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)»

Юрчак Г.М., канд. філол. наук (Івано-Франківськ)

У статті досліджено формування мовленнєвої компетентності студентів медичних закладів освіти на заняттях із навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)». Закцентовано на тому, що сформованість умінь професійного мовлення майбутніх медичних працівників є результатом усебічної підготовки, орієнтованої на фахову майстерність спеціаліста, оскільки професійну діяльність можуть здійснювати лише ті працівники, які мають високу загальну культуру спеціалізованої діяльності й міжкультурного спілкування та здатні до професійного вдосконалення. У статті акцентовано на актуальності проблеми формування професійної мовленнєвої компетентності майбутніх фахівців сфери охорони здоров'я. Установлено визначальні риси мовленнєвої культури медичного працівника. Запропоновано методичні принципи формування мовленнєвої компетентності майбутніх медиків. Доведено, що для вдосконалення навичок професійного мовлення студентам-медикам необхідно збагачувати свій активний запас термінологічної лексики на основі професійно зорієнтованих текстів та словників, виробляти стійкі навички мовленнєвого самоконтролю та самоаналізу, формувати критичне мислення, прагнути працювати самостійно, дотримуватися правил мовленнєвого етикету. У статті визначено, що мовленнєва компетентність студентів ефективно формується за допомогою технології розвитку критичного мислення. Запропоновано використання дебатів як методу навчання, що допомагає полегшити засвоєння нових тем, спонукає студентів до пошуку нової інформації і поглиблення знань, розвиває не лише комунікативні, але й інтелектуальні здібності студентів-медиків, виховує морально-свідомих фахівців.

Ключові слова: критичне мислення, мовленнєва компетентність, мовленнєва компетенція, мовна компетентність, мовна компетенція.

Юрчак Г.М. Формирование речевой компетентности студентов-медиков на занятиях по «Украинскому языку (профессионального направления)». В статье исследовано формирование речевой компетентности студентов медицинских учебных заведений на занятиях по учебной дисциплине «Украинский язык (профессионального направления)». Акцентируется на том, что сформированность профессиональной речи будущих медицинских работников является результатом всесторонней подготовки, ориентированной на профессиональное мастерство специалиста, поскольку профессиональную деятельность могут осуществлять только те работники, которые имеют высокую общую культуру специализированной деятельности и межкультурного общения и способны к профессиональному совершенствованию. В статье акцентируется внимание на актуальности проблемы формирования профессиональной речевой компетентности будущих работников сферы охраны здоровья. Установлены

определяющие черты речевой культуры специалиста медицинской сферы. Предложены методические принципы формирования речевой компетентности будущих медиков. Доказано, что для успешного совершенствования навыков профессиональной речи студентам-медикам необходимо обогащать свой активный запас терминологической лексики на основе профессионально-ориентированных текстов и словарей, формировать устойчивые навыки речевого самоконтроля и самоанализа, развивать критическое мышление, стремиться работать самостоятельно, соблюдать правила речевого этикета. В статье определено, что речевая компетентность студентов эффективно формируется с помощью технологии развития критического мышления. Предложено использование дебатов как метода коммуникативного обучения, который помогает облегчить усвоение новых тем, побуждает студентов к поиску новой информации и углублению знаний, развивает не только коммуникативные, но и интеллектуальные способности студентов-медиков, воспитывает морально-сознательных специалистов.

Ключевые слова: критическое мышление, речевая компетентность, речевая компетенция, языковая компетентность, языковая компетенция.

Halyna Yurchak. The formation of speech competence in medical students in classes of “The Ukrainian Language (for Specific Purposes)”. In the article, we investigate the formation of speech competence in medical students in classes of the Ukrainian Language for Specific Purposes. We have substantiated the appropriateness of complex formation of linguistic and speech competence in the students of medical educational institutions. We have emphasized that the professional communication of future medical workers should be formed as a result of thorough training aimed at professional expertise. The professional activity can be exercised only by persons with a high professional level of culture, intercultural communication and ability to improve professionally. In the article, we have stressed the importance of formation of the professional communicative competence in future workers of the health industry. There have been defined the characteristic features of the communicative culture of the medical employee. We have elaborated on the methodology of the formation of communicative competence in future medical workers. We have proved that successful formation of professional communication skills in medical students depends on active enrichment of their vocabulary with terminology based on profession-oriented texts and dictionaries, work on stable skills of communicative self-control and self-analysis, the formation of critical thinking, desire to work independently, compliance with the rules of linguistic courtesy. Communicative competence of students is effectively formed with the aid of the technology of critical thinking development as it gives a possibility to create ambiguous situations and consider one problem from the different viewpoints. We propose to use debates in class as a form of communicative strategy that facilitates the process of new topics acquisition, induces the students to search for new information and extends their knowledge, develops not only communicative, but also intellectual capacities of medical students, and educates morally conscientious professionals.

Key words: language competence, communicative performance, critical thinking, communicative competence, language performance.

Постановка проблеми. Відповідно до статті 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу, зокрема і у закладах вищої освіти, є державна мова (українська), а «заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови, <...> в обсязі, що дає змогу провадити професійну діяльність у вибраній галузі з використанням державної мови» [6: 10].

У статті 9 Закону України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» зазначено, що медичні працівники державних і комунальних закладів охорони здоров'я «зобов'язані володіти державною мовою та застосовувати її під час виконання службових обов'язків» [5]. У зв'язку із наданням українській мові належного статусу виникла необхідність забезпечити використання державної мови у сферах суспільного життя. Адже для ефективного виконання службових обов'язків лікар чи будь-який інший медичний працівник повинен вільно володіти українською літературною мовою.

Завданням закладу вищої освіти медичного спрямування є підготовка висококваліфікованого спеціаліста, що має високий рівень знань із фахових дисциплін, уміло застосовує їх на практиці, вільно володіє державною мовою в усній та писемній формах, і в спілкуванні із пацієнтом буде вміти «лікувати словом». Саме батькові медицини Гіппократу належить думка стосовно того, що коли в людини є декілька лікарів, із яких один лікує травами, другий – ножем, а третій – словом, то найкраще звернутися до того, хто лікує словом. Бесіда із пацієнтом є однією із найважливіших частин діагностичного процесу. Дисципліна «Українська мова (за професійним спрямуванням)» сприяє формуванню у студентів комунікативної, лінгвістичної та фахово орієнтованої компетентності, що забезпечать уміння ефективно та граматично правильно використовувати українську мову в різноманітних ситуаціях навчально-академічного та фахового спілкування.

Відтак у сучасному інформаційному суспільстві існує запит на висококваліфікованого професіонала певної галузі, зростає роль якісного спілкування та професійного мовлення фахівців. Тому проблема формування мовленнєвої компетентності майбутнього медичного працівника є актуальною на сьогоднішній день.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальні питання розвитку мовленнєвої компетентності студентів досліджувалися на теоретичному й методологічному рівнях у працях Ф. Бацевича, О. Біляєва, Н. Білоуса, Л. Барановської, Є. Голобородько, Н. Голуб, О. Овчарук, Л. Паламар, М. Пентилюк, Т. Сухаревої, А. Харківської, В. Шляхова та ін. Протягом останніх років захищено ряд дисертаційних досліджень (А. Варданян, Н. Горбунова, С. Курашова, С. Макаренко, Л. Скибун), у яких іде мова про підвищення мовленнєвої компетентності майбутніх фахівців у різних професійних сферах.

Мета роботи – дослідити формування мовленнєвої компетентності студентів-медиків на заняттях із навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)».

Виклад основного матеріалу. Термін «мовленнєва компетенція» розглядаємо як вміння говорити, слухати, читати, писати, тобто вміння, пов'язані з мовленнєвою діяльністю, з «побудовою діалогічних і монологічних висловлювань у конкретній ситуації, відповідно до рівнів мовної компетенції учасників спілкування» [2: 146], а поняття «компетентність» визначаємо як здатність майбутнього фахівця отримувати й опрацьовувати інформацію, ефективно використовувати здобуті знання у професійній сфері діяльності, спілкуванні тощо. «Мовленнєва компетентність» – це важлива «інтегральна якість людини, що сприяє її соціалізації, виявляється в здатності та готовності до користування мовними засобами, закономірностями їх функціонування для побудови та розуміння мовленнєвих висловлювань» [11: 76].

Для того, щоб стати фахівцем, безумовно, потрібно оволодіти високим рівнем професійної компетентності, яка здобувається студентом під час навчання. Мовленнєві уміння є підґрунтям формування комунікативної компетентності. Міжнародна комісія Ради Європи розглядає компетентність як загальні, або провідні уміння, базові вміння, фундаментальні шляхи навчання, ключові уявлення, опорні знання та включає комунікативну компетентність до ряду ключових компетентностей рекомендованих для оволодіння майбутніми фахівцями [10: 13–41]. Аналіз психолого-педагогічної літератури та особистий досвід дозволили виокремити протиріччя процесу формування комунікативної

компетентності у студентів, а саме між стереотипністю використання шаблонних схем у комунікативній поведінці та необхідністю розвивати комунікативні уміння та здібності на основі інноваційних підходів.

Т. Сухарева виокремлює такі компоненти комунікативної компетентності, як: граматичний (знання правил граматики, фонології, морфології, синтаксису); прагматичний (знання того, що сказати в певній ситуації); стратегічний (знання як сказати в різних ситуаціях і обставинах); соціокультурний (знання правил етикету, національного менталітету, загальнолюдських цінностей) [12: 13]. Отже, мовленнєва компетенція – це спроможність людини сприймати та розуміти висловлювання, а комунікативна компетенція – це здатність спілкуватися, вміння доцільно використовувати засоби мови в процесі живого спілкування.

Мовленнєва компетентність є складним утворенням, що містить знання, вміння і навички та досвід міжособистісного спілкування. Вона є одним із ключових чинників формування професійного іміджу особистості і полягає у використанні необхідної кількості мовних одиниць, закономірностей їх функціонування і правил їх застосування для побудови різноманітних висловлювань – від найпростішого вираження почуття до передачі інтелектуальної інформації. Очевидно, що саме у сфері мовленнєвих реалізацій, як переконана А. Харківська, виявляється своєрідність національної мови [14]. Оволодіння мовленнєвою компетентністю призводить особистість до адекватних мовленнєвих дій, готує її до мовленнєвої практики в умовах природного спілкування.

З'ясовуючи сутність терміну «мовленнєва компетентність», ми дійшли висновку, що він розглядається як складова успішного спілкування, що передбачає високий рівень навченості у спілкуванні, необхідний особистості, щоб у межах своїх здібностей і соціального статусу успішно функціонувати в суспільстві та реалізувати всі свої потенційні можливості в професійній та особистісній сферах діяльності.

Комунікація є однією з найважливіших складових роботи лікаря, тому важливість культури спілкування є беззаперечною. Специфіка роботи лікаря полягає в комунікуванні з пацієнтом чи його рідними, лікарю необхідно стежити не тільки за тим, що він

говорить, але і як говорить, адже навіть звукова культура голосу відіграє велике значення в словесному спілкуванні. Спілкування лікаря з хворим – це бесіда зацікавлених людей, мета яких – перемогти недугу. Бесіда вимагає від медика певних зусиль, нервових витрат, щоб залишатися доброзичливим, невимушеним, терпимим. Делікатне ставлення лікаря до пацієнта чи його рідних відображається в культурі його мовлення. Для лікаря важливо встановити психологічний контакт із пацієнтом, заслужити його повагу та зміцнити авторитет. Від рівня сформованості комунікативної компетентності залежить ефективність професійної діяльності. Помилки в спілкуванні впливають на ефективність праці, службову кар'єру й психологічний стан працівника.

Сьогодні диктує педагогам новітні підходи та методи підготовки майбутніх медичних працівників. Для успішного формування навичок професійного мовлення студентам-медикам необхідно збагачувати свій активний запас лексики, виробляти стійкі навички мовленнєвого самоконтролю та самоаналізу, формувати критичне мислення, прагнути працювати самостійно, дотримуватися правил мовного етикету тощо.

На заняттях з «Української мови (за професійним спрямуванням)» для підвищення рівня мовної та мовленнєвої компетентності студентів слід працювати з фаховими текстами, здійснювати їх аналіз та коригування. Студентам потрібно сформулювати власну думку стосовно вивченого, дискутувати, навчитися висловлюватися доказово, упевнено. Безперечно, діалоги, полілоги, аудіювання тощо варто застосовувати з метою вироблення фонетичної, лексичної, морфологічної, словотвірної компетенцій. Ефективним є поєднання вправ репродуктивного характеру (виконаних з метою повторення тих чи інших способів дій над мовним матеріалом або за зразком), і творчих, що сприяють активізації використання термінологічної лексики відповідно до певної ситуації. Серед значної кількості завдань ефективними є такі: дати усно визначення фаховим термінам; дібрати терміни до запропонованих визначень; виписати з тексту терміни та їх визначення; знайти до слів-термінів синоніми, ввести їх у речення; скласти усне висловлювання

фахового спрямування, використовуючи професійну термінологію тощо.

Безперечно, найбільш доцільним для формування мовленнєвої фахової компетентності (на основі науково-професійної термінології) є використання невеликих за обсягом, доступних за змістом текстів, насичених словами, стійкими словосполученнями та граматичними конструкціями, характерними для фахової мови. На рівні тексту професійні терміни постають як цілісна комунікативна система, придатна для використання в певних робочих ситуаціях, а не як сукупність розпорошених лексем та синтагм [7].

Формування мовленнєвої компетентності студентів відбувається завдяки технології розвитку критичного мислення. Як стверджує американський філософ Джон Дьюї, фундаментальна мета сучасного освітнього процесу полягає не в примітивному поданні інформації, а в тому, щоб розвивати в учнів критичний спосіб мислення. «Критичне мислення – здатність особистості долати в собі схильність до однозначно-догматичного сприйняття світу, вміння аналізувати ту чи іншу проблему з різних боків, користуватися інформацією з різних джерел, відрізняючи об'єктивний факт від суб'єктивної думки про нього, логічний умовивід від упередженого припущення чи забобону. Це вміння людини адекватно визначати причини й передумови наявних в її житті проблем, готовність докласти зусиль для їх практичного, а не легшого риторичного подолання» [9: 110]. Технологія розвитку критичного мислення є засобом формування вміння працювати з інформацією, знаходити її, аналізувати, синтезувати, висувати гіпотези, робити свідомий вибір та вміння обґрунтувати його; орієнтуватися не так на запам'ятовування матеріалу, як на проблему та пошук її вирішення; шукати докази, накопичувати знання та розширювати світогляд, навчитися думати позитивно й активно тощо.

Застосовуючи технологію розвитку критичного мислення на заняттях з української мови, використовуємо методи і прийоми, необхідні не тільки в навчанні, але й у повсякденному житті. Зокрема, студентів необхідно залучати до висловлення різних думок, поглядів щодо будь-якої навчальної, наукової чи суспільної проблеми, привчаючи їх до вміння приймати власні рішення.

Методичними матеріалами для таких занять слугують навчальні завдання, уривки наукових статей, відеофільми, аудіозаписи, малюнки тощо. Зокрема, під час вивчення теми «Публічний виступ» студентам можна запропонувати організувати дебати, які розглядають як ефективну можливість для розвитку критичного мислення, формування мовленнєвої компетентності студентів. Науковці А. Фрілі та Д. Штейнберг стверджують, що дебати, як вправи, які використовуються в аудиторії, і як метод мислення й поведінки, унікально забезпечують розвиток у кожного певних навичок. Починаючи з класичних часів, дебати були одним із «кращих методів вивчення і звернення до принципів критичного мислення» (переклад наш – Г.Ю.) [15: 4]. Вони передбачають розгляд з різних точок зору однієї проблеми та вироблення суджень, прийняття рішень чи переконня інших у правильності власних думок. Загалом технологія критичного мислення є ефективною в процесі формування мовленнєвої компетентності студентів, бо передбачає формування вмінь сприймати, аналізувати, знаходити та висловлювати власну думку щодо важливих проблем. Студенти повинні навчитися критично оцінювати якість свого мовлення, знаходити в ньому помилки, недоліки, мати бажання і вміння виправляти їх, постійно збагачувати свій словниковий запас, всебічно вдосконалювати мовленнєву культуру.

Висновки. Узагальнюючи вищевикладене, можемо підсумувати, що вивчення навчальної дисципліни «Українська мова (за професійним спрямуванням)» у закладах вищої освіти сприяє вихованню національно свідомої особистості, збагачує її мовну компетенцію та формує мовленнєву компетентність. Одним із найважливіших завдань вищої освіти є забезпечення розвитку українського професійного мовлення студентів, які зможуть репрезентувати стійкі фахові знання державною мовою та професіоналізм у ділових ситуаціях спілкування. Мовленнєва компетентність є одним із визначальних чинників успішної професійної діяльності. У наш час затребуваність фахівця на ринку праці, його конкурентоспроможність значною мірою залежать від досконалого володіння державною мовою, вміння ефективно застосовувати свої вміння мовленнєвого впливу та переконання. З метою вдосконалення професійного мовлення студентам

необхідно не лише збагачувати свій активний термінологічний запас, виробляти стійкі навички мовленнєвого самоконтролю та самоаналізу, дотримуватися етикетних правил, але й формувати критичне мислення – комплекс мисленнєвих операцій, що характеризується здатністю людини аналізувати, оцінювати інформацію, ставити проблемні запитання, висувати гіпотези, робити свідомий вибір, приймати рішення. Ця навичка допомагає студентам-медикам працювати ефективніше, вирішувати проблеми, уважніше і результативніше справлятися з різними завданнями.

Перспективи дослідження полягають у подальшому вивченні особливостей формування мовленнєвої компетентності студентів за допомогою технології розвитку критичного мислення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білоус Н. Формування мовленнєвої компетенції в студентів-філологів у процесі вивчення методики викладання української літератури. *Методичний пошук: Викладацько-студентські наукові роботи з питань методики викладання мови і літератури*. Житомир: вид-во: ЖДУ ім. І. Франка, 2014. Вип. 12. Ч. I. С. 45–51.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В. Бусел. Київ; Ірпінь: ВГФ: «Перун», 2001. 1440 с.
3. Вихованець І. Таїна слова: Київ: Культура, 1990. 142 с.
4. Загальноєвропейські рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / наук. ред. С. Ніколаєва. Київ: Ленвіт, 2003. 237 с.
5. Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25.04.2019 № 2704-VIII. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> (дата звернення: 31.08.2019).
6. Закон України «Про освіту»: чинне законодавство станом на 22 лютого 2019 року: офіційний текст. Київ: Алерта, 2019. 124 с.
7. Золотухін Г., Литвиненко Н., Місник Н. Фахова мова медика: підручник. Київ: Здоров'я, 2001. 392 с.
8. Карпенко Л. Категориальний аналіз понять і обшчєніє і коммунікація. *Мир психології*. 2006. № 4. С. 77–85.
9. Киянко-Романюк Л. Зарубіжна і національна практика розвитку критичного мислення в учнів і студентів. *Вища освіта України*. 2004. № 4. С. 109–113.

10. Овчарук О. Компетентності як ключ до оновлення змісту освіти. *Стратегія реформування освіти в Україні*. Київ: «К.І.С.», 2003. С. 13–39.
11. Скибун Н. Професійна мовленнєва компетентність як наукове поняття (Professional Speech Competence as Scientific Notion). *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. Budapest. 2015. Part III (37). Issue: 75. P. 76–79.
12. Сухарева Т. Формирование коммуникативных стратегий словоупотребления у студентов неязыковых вузов: дис. ... канд. пед. наук. 13.00.02. Тамбов: ТГУ им. Г. Державина. 2002. 160 с.
13. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник для мед. ВНЗ. Затверджено МОЗ / С. Луцак, Н. Литвиненко, О. Турган та ін.; за ред. С. Луцак. Київ: Знання, 2017. 360 с.
14. Харківська А. Сучасні вимоги до педагога. *Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Преподаватель как субъект и объект образовательного процесса. Век XXI» (1 февраля 2012 г.)*. Ч. II. Харків: НУА, 2012. С. 180–189.
15. Freeley A., Steinberg D. *Argumentation and Debate: Critical Thinking for Reasoned Decision Making*. 12th ed. Belmont, CA: Wadsworth, 2009. 544 p.

REFERENCES

- Bilous, N. (2014). Formuvannya movlennyevoyi kompetencyi v studentiv filologiv u procesi vyvchennya metodyky vykladannya ukrayinskoyi literatury [Formation of speech competence in students of philology in the process of studying the methodology of teaching Ukrainian literature]. *Metodychnyj poshuk: Vykladaczko-studentski naukovi roboty z pytan metodyky vykladannya movy i literatury [Methodological search: Teacher-student scientific works on the methods of teaching language and literature]*. Zhytomyr: ZhDU im. I. Franka, 12, p. I, pp. 45–51 [in Ukrainian].
- Busel, V. (2001). *Velykyj tlumachnyj slovnyk suchasnoyi ukrayinskoyi movy [A great explanatory dictionary of modern Ukrainian]*. Kyiv; Irpin: VGF: “Perun” [in Ukrainian].
- Freeley, A. and Steinberg, D. (2009). *Argumentation and Debate: Critical Thinking for Reasoned Decision Making*. Belmont, CA: Wadsworth [in English].
- Karpenko, L. (2006). Kategorialnyj analiz ponyatij obshhenie i kommunikaciya [Categorical analysis of the concepts of communication and interction]. *Mir psihologii [The world of psychology]*. 4, pp. 77–85 [in Russian].

- Kharkivska, A. (2012). Suchasni vymogy do pedagoga [Modern requirements for the teacher]. *Materyaly Mezhdunarodnoj nauchno-praktycheskoj konferencyy "Prepodavatel kak subekt y obekt obrazovatel'nogo processa. Vek XXI"* [Materials of the International scientific-practical conference "Teacher as a subject and object of the educational process. Century XXI" (February 1, 2012)]. Kharkiv: NUA, Part II, pp. 180–189 [in Ukrainian].
- Kyyanko-Romanyuk, L. (2004). Zarubizhna i nacionalna praktyka rozvytku krytychnogo myslennya v uchniv i studentiv [Foreign and national practice of developing critical thinking in school pupils and students]. *Vyshha osvita Ukrayiny* [Higher education in Ukraine]. 4, pp. 109–113 [in Ukrainian].
- Luczak, S., Lytvynenko, N., Turgan, O. et al. (2017). *Ukrayinska mova za profesijnym spryamuvannjam* [Ukrainian language for professional purposes]. Luczak, S. (Ed.). Kyiv: Znannya [in Ukrainian].
- Nikolayeva, S. (2003). *Zagalnoyevropejski rekomendaciyi z movnoyi osvity: vyvchennya, vykladannya, ocinyuvannya* [Pan-European recommendations for language education: studying, teaching, assessment]. Kyiv: Lenvit [in Ukrainian].
- Ovcharuk, O. (2003). Kompetentnosti yak klyuch do onovlennya zmistu osvity [Competence as the key to updating the content of education]. *Strategiya reformuvannya osvity v Ukrayini* [Education Reform Strategy in Ukraine]. Kyiv: "K.I.S.", pp. 13–39 [in Ukrainian].
- Skybun, N. (2015). Profesijna movlennyeva kompetentnist yak naukove ponyattya [Professional Speech Competence as Scientific Notion]. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology. Budapest. Part III (37), Issue 75*, pp. 76–79 [in Ukrainian].
- Sukhareva, T. (2002). Formirovanie kommunikativnyh strategij slovoupotrebleniya u studentov nejazykovykh vuzov [Formation of communicative strategies for the use of students of non-linguistic universities]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Tambov: TGU im. G. Derzhavina [in Russian].
- Vykhovanecz, I. (1990). *Tayina slova* [The secret of the word]. Kyiv: Kultura [in Ukrainian].
- Zakon Ukrayiny "Pro osvitu": chynne zakonodavstvo stanom na 22 lyutogo 2019 roku: oficijnyj tekst [The Law of Ukraine "On Education" as of February 22, 2019: official text]. (2019). Kyiv: Alerta [in Ukrainian].
- Zakon Ukrayiny "Pro zabezpechennya funkcionuvannya ukrayinskoyi movy yak derzhavnoyi" from 25.04.2019, no 2704-VIII [The Law of Ukraine "On Ensuring the Functioning of the Ukrainian Language as the State Language" by order № 2704-VIII dated April 25, 2019]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19> [Accessed 31 August 2019] [in Ukrainian].

Zolotukhin, G., Lytvynenko, N. and Misnyk, N. (2001). *Fakhova mova medyka [Specialist medical language]*. Kyiv: Zdorovya [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 13.09.2019

Юрчак Галина Михайлівна, канд. філол. наук, викладач кафедри мовознавства Івано-Франківського національного медичного університету (76000, Івано-Франківськ, вул. Галицька, 2); e-mail: galuna.yurchak@ukr.net; orcid: <https://orcid.org/0000-0002-2740-9012>.

Юрчак Галина Михайлівна, канд. філол. наук, преподаватель кафедры языкознания Ивано-Франковского национального медицинского университета (76000, Ивано-Франковск, ул. Галицкая, 2); e-mail: galuna.yurchak@ukr.net; orcid: <https://orcid.org/0000-0002-2740-9012>.

Halyna Yurchak, Ph.D in Philology, Lecturer, Linguistics Department, Ivano-Frankivsk National Medical University (76000, Ivano-Frankivsk, 2 Halytska st.); e-mail: galuna.yurchak@ukr.net; orcid: <https://orcid.org/0000-0002-2740-9012>.